

๖๕๓

ເດີນ ລສ ຕອນທີ ១០៥ ຮາຊກິຈຈານຸບກາ ២៨ ກັນຍານ ເກສະໜັກ

ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດ

ໄອນທີ່ດີນຊື່ງເມື່ອສາຫະລຸນສນມັຕິຂອງແຜ່ນດີນ
ໃນທົ່ວທີ່ຕໍ່ບລໃນເມື່ອງ ອຳເກອເມື່ອງອຸບລາຮ້ານີ້
ຈົ່ງຫວັດອຸບລາຮ້ານີ້ ໃຫ້ແກ່ກ່າຽວຄົມໄຟແຫ່ງປະເທດໄທ

ພ.ສ. ២៥១៥

ກຸມືພລອດຖະຍເທຊ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ້ ຄວ້າ ວັນທີ ៣ ກັນຍານ ພ.ສ. ២៥១៥
ເປັນປີທີ ២៦ ໃນຮ້າກລບົ້ງຈຸບັນ

ພຣະນາທສມເດືອນພຣະປຣມິນທຣມຫາກກຸມືພລອດຖະຍເທຊ
ພຣະນຣາຊໂອງກຣໂປຣເກລຳ ແລ້ວ ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ເຄີ່ມ ສະ ຕອນທີ ១០៥ ຮາຊກິຈຈານຸບແກ່ຍາ ២៩ ກັນຍາຍນ ២៥១៥

ໄດຍທີ່ເປັນກາຮສມຄວຣໂອນທີ່ດິນຊົ່ງເປັນສາຫາຣະສມບັດີຂອງ
ແພ່ນດິນໃນທ້ອງທໍຕຳບລໃນເນື່ອງ ອຳເກອມເນື່ອງອຸບລາຮ່ານີ້ ຈັງຫວັດ
ອຸບລາຮ່ານີ້ ໃຫ້ແກ່ກາຮຣດໄຟແໜ່ງປະເທດໄທຢ ເພື່ອແລກປ່ລືຍນ
ກັບທີ່ດິນຂອງກາຮຣດໄຟແໜ່ງປະເທດໄທຢ

ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣະມາໂປຣດເກລ້າ ១ ໃຫ້ຕຣາພຣະຣາບ້ັງໝູ້ຕີ້ຂຶ້ນໄວ້
ໂດຍຄຳແນະນຳແລະບິນຍອມຂອງຮູ້ສກາ ດັ່ງຕໍ່ອໍໄປນີ້

ມາຕຣາ ១ ພຣະຣາບ້ັງໝູ້ຕີ້ສີ້ໄໝ ເປົ້າກວ່າ “ພຣະຣາບ້ັງໝູ້ຕີ້ໂອນ
ທີ່ດິນຊົ່ງເປັນສາຫາຣະສມບັດີຂອງແພ່ນດິນໃນທ້ອງທໍຕຳບລໃນເນື່ອງ
ອຳເກອມເນື່ອງອຸບລາຮ່ານີ້ ຈັງຫວັດອຸບລາຮ່ານີ້ ໃຫ້ແກ່ກາຮຣດໄຟ
ແໜ່ງປະເທດໄທຢ ພ.ສ. ២៥១៥”

ມາຕຣາ ២ ພຣະຣາບ້ັງໝູ້ຕີ້ສີ້ໄໝໃໝ່ໃໝ່ບັງຄັບຕິດແຕ່ວັນຄັດຈາກ
ວັນປະກາສໃນຮາຊກິຈຈານຸບແກ່ຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕຣາ ៣ ໃຫ້ໂອນທີ່ດິນຊົ່ງເປັນສາຫາຣະສມບັດີຂອງແພ່ນດິນ
ໃນທ້ອງທໍຕຳບລໃນເນື່ອງ ອຳເກອມເນື່ອງອຸບລາຮ່ານີ້ ຈັງຫວັດ
ອຸບລາຮ່ານີ້ ເນື້ອທີ່ ៣០ ຕາຮາງວາ ກາຍໃນແນວເບືດຕາມແພນທີ່
ກ້າຍພຣະຣາບ້ັງໝູ້ຕີ້ສີ້ໄໝ ໃຫ້ແກ່ກາຮຣດໄຟແໜ່ງປະເທດໄທຢ

ເຄີ່ມ ສະ ຕອນທີ ១០៥ ຮາຊກິຈຈານບໍລິສັດ ແລະ ກົ່ນຍາຍນ ເກຊ່ອງ

ມາຕຣາ ແ ໄກສູນນຕໍ່ວ່າກາຮກະທຽມທາດໄທຍຮັກໝາກຮ
ຕາມພຣະຮາຊບໍ່ຜູ້ຜູ້ຕື່ນ

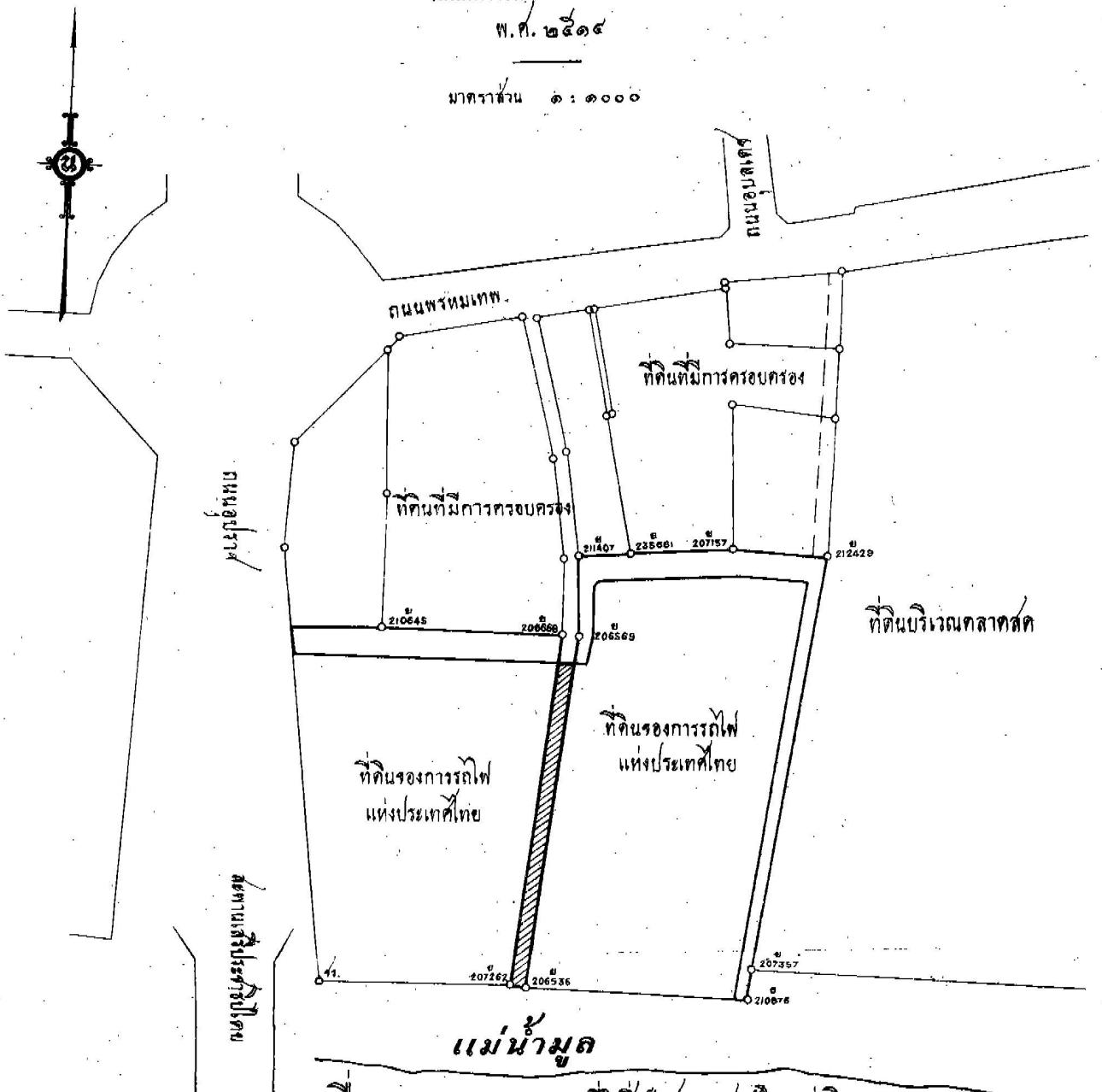
ຜູ້ຮັບສັນອັພະບໍມຮາຊໂອງກາຮ
ຂອມພລ ດນອນ ກົດຕົບຈຮ
ນາຍກົດຕົບຈຮ

ແຜນ

ທ້າຍພະຈາກບໍ່ຢູ່ອຸທິໂວນທີ່ນີ້ແມ່ນຄ່າຮາຄາລົມບັດຂອງແມ່ນດີນ
ໃນທົ່ວທີ່ຕໍ່ປະລິນເມືອງ ຂໍເກວມອົງອນຄວາມຮານ ຈຶ່ງທ່ານກວາງຮານ
ໃຫ້ແກ່ກາງຮົກໄຟແຫ່ງປະເທດໄກ

ພ.ກ. ແລ້ວ

ນາຄາສ້ານ 1 : 10000

เด่น สส ตอนที่ ๑๐๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องด้วยที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลในเมืองอําเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี แห่งที่ ๓๙ ตารางวา ซึ่งเป็นทางสาธารณะที่รายฎรใช้เดินทางสู่แม่น้ำมูล รายฎรได้เลิกใช้มาประมาณสิบปีแล้ว เพราะทางราชการได้ตัดถนนอุปราชั้น บัดนี้ทางราชการได้แก้เปลี่ยนทางสาธารณะนี้กับที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย แห่งที่ ๑๗ ตารางวา เพื่อให้เหมาะสมกับผังเมืองและทำให้การคมนาคมสะดวกยิ่งขึ้น และทางราชการได้รับโอนที่ดินดังกล่าวจาก การรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้